

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 24. syyskuuta 2020
(OR. en)

10046/20

Toimielinten väliset asiat:

2018/0135 (CNS)

2020/0135 (CNS)

RESPR 51
FIN 523
CADREFIN 191
POLGEN 132

SÄÄDÖKSET JA MUUT VÄLINEET

Asia: NEUVOSTON PÄÄTÖS Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä ja päätöksen 2014/335/EU, Euratom kumoamisesta

NEUVOSTON PÄÄTÖS (EU, Euratom) 2020/...,

annettu ... päivänä ...kuuta ...,

**Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä
ja päätöksen 2014/335/EU, Euratom kumoamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 311 artiklan kolmannen kohdan,

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 106 A artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksiköstä,

¹ Lausunto annettu ... [(EUVL ...)] / (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä)].

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Unionin omien varojen järjestelmän avulla on varmistettava, että unionin politiikkojen asianmukaista kehittämistä varten on käytettävissä riittävästi varoja, jollei tarpeesta noudattaa tiukkaa budjettikuria muuta johdu. Omien varojen järjestelmän kehittämisellä voidaan ja sillä myös pitäisi tukea mahdollisimman laaja-alaisesti unionin politiikkojen kehittämistä.
- (2) Lissabonin sopimuksella tehtiin unionin omien varojen järjestelmää koskeviin määräyksiin muutoksia, jotka mahdollistavat olemassa olevan omien varojen luokan poistamisen ja uuden luokan käyttöön ottamisen.
- (3) Helmikuun 7 ja 8 päivänä 2013 pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa kehoitettiin neuvostoa työstämään edelleen komission ehdotusta uusiksi arvonlisäveroon (ALV) perustuviksi omiksi varoiksi, tarkoituksena muokata menettely mahdollisimman yksinkertaiseksi ja läpinäkyväksi, vahvistaa sen yhteyttä unionin ALV-politiikkaan ja tosiasiallisiin ALV-tuloihin sekä varmistaa veronmaksajien tasapuolinen kohtelu kaikissa jäsenvaltioissa.
- (4) Komissio hyväksyi kesäkuussa 2017 pohdinta-asiakirjan EU:n rahoituksen tulevaisuudesta. Komissio esitti siinä useita vaihtoehtoja, joissa omat varat kytkettäisiin entistä näkyvämmiin unionin politiikkoihin, erityisesti sisämarkkinoihin ja kestäväan kasvuun. Asiakirjan mukaan otettaessa käyttöön uusia omia varoja olisi kiinnitettävä huomiota niiden läpinäkyvyyteen, yksinkertaisuuteen ja vakauteen ja niiden johdonmukaisuuteen unionin poliittisten tavoitteiden kanssa, kilpailuun ja kestäväan kehitykseen aiheutuviin vaikutuksiin ja tasapuoliseen jakautumiseen jäsenvaltioiden kesken.

- (5) Tilintarkastustuomioistuin, Euroopan parlamentti ja jäsenvaltiot ovat toistuvasti esittäneet kritiikkiä, jonka mukaan ALV-perusteisten omien varojen nykyinen määrittämismenetelmä on liian monimutkainen. Heinäkuun 17–21 päivänä 2020 kokoontunut Eurooppa-neuvosto totesi näin ollen, että on aiheellista yksinkertaistaa näiden omien varojen laskentaa.
- (6) Jotta unionin rahoitusvälineet saataisiin paremmin linjaan sen politiikan painopisteiden kanssa, jotta unionin yleisen talousarvion, jäljempänä 'unionin talousarvio', merkitys sisämarkkinoiden toiminnassa voitaisiin ottaa paremmin huomioon, jotta unionin politiikkatavoitteita voitaisiin tukea paremmin ja jotta jäsenvaltioiden unionin vuotuisen talousarvion maksamia bruttokansantuloon (BKTL) perustuvia rahoitusosuuksia voitaisiin supistaa, heinäkuun 17–21 päivänä 2020 kokoontunut Eurooppa-neuvosto totesi, että unioni pyrkii tulevana vuosina uudistamaan omien varojen järjestelmää ja ottamaan käyttöön uusia omia varoja.
- (7) Ensimmäisenä toimenä olisi otettava käyttöön uusi omien varojen luokka, joka perustuu kierrättämättömän muovipakkausjätteen perusteella laskettaviin kansallisiin rahoitusosuuksiin. Unionin talousarviolla voidaan unionin muovistrategian mukaisesti auttaa vähentämään muovipakkausjätteestä johtuvaa ympäristön pilaantumista. Omilla varoilla, jotka perustuvat kunkin jäsenvaltion tuottaman kierrättämättömän muovipakkausjätteen määrän perusteella määritettyihin kansallisiin rahoitusosuuksiin, kannustetaan vähentämään kertakäyttömuovien kulutusta, lisäämään kierrätystä ja edistämään kiertotaloutta. Samaan aikaan jäsenvaltioilla on toissijaisuusperiaatteen mukaisesti vapaus toteuttaa omalta kannaltaan sopivimmat toimenpiteet edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Sen välttämiseksi, että kansallisiin rahoitusosuuksiin kohdistuisi liiallisia regressiivisiä vaikutuksia, niiden jäsenvaltioiden rahoitusosuuksiin, joiden BKTL asukasta kohden vuonna 2017 oli vähemmän kuin EU:n keskiarvo, olisi sovellettava mukautusmekanismia, johon kuuluu vuotuinen kiinteämääräinen vähennys. Vähennyksen olisi vastattava 3,8:aa kilogrammaa kerrottuna väestöllä vuonna 2017 asianomaisissa jäsenvaltioissa.

- (8) Heinäkuun 17–21 päivänä 2020 kokoontunut Eurooppa-neuvosto totesi, että täydentävien omien varojen perustaksi komissio esittää vuoden 2021 alkupuoliskolla ehdotuksia hiilidioksidipäästöjen tullimekanismista ja digitaaliverosta, jotta ne voitaisiin ottaa käyttöön viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2023. Eurooppa-neuvosto pyysi komissiota esittämään tarkistetun ehdotuksen EU:n päästökauppajärjestelmästä ja mahdollisesti ulottamaan sen koskemaan ilmailu- ja meriliikennealaa. Se totesi lopuksi, että unioni pyrkii kauden 2021–2027 monivuotisessa rahoituskehyksessä ottamaan käyttöön muita omia varoja, joihin voi kuulua finanssitransaktiovero.
- (9) Heinäkuun 17–21 päivänä 2020 kokoontunut Eurooppa-neuvosto totesi, että omia varoja koskevien järjestelyjen yleisinä ohjaavina tavoitteina tulisi olla yksinkertaisuus, avoimuus ja yhdenvertaisuus, oikeudenmukainen taakanjako mukaan luettuna. Se totesi myös, että kauden 2021–2027 osalta kiinteämääräisillä korjauksilla vähennetään Tanskan, Alankomaiden, Itävallan ja Ruotsin sekä elpymisen ja palautumiskyvyn tukemisen puitteissa myös Saksan vuotuista BKTL-perusteista rahoitusosuutta.
- (10) Jäsenvaltioiden olisi pidätettävä itsellään kantokuluina 25 prosenttia kantamiensa perinteisten omien varojen määristä.

- (11) Sisällytettäessä Euroopan kehitysrahasto unionin talousarvioon olisi samalla kasvatettava tässä päätöksessä säädettyjä omien varojen enimmäismääriä. Maksumäärärahojen ja omien varojen enimmäismäärän välillä tarvitaan riittävästi liikkumavaraa, jotta voidaan varmistaa, että unioni kykenee täyttämään taloudelliset velvoitteensa kaikissa olosuhteissa, myös talouden taantumana aikana.
- (12) Omien varojen enimmäismääriin nähden olisi jätävä riittävästi liikkumavaraa, jotta unioni voi kattaa kaikki taloudelliset velvoitteensa ja ehdolliset velkansa kunakin vuonna. Unionin käyttöön vuotuisten maksumäärärahojen kattamiseksi asetettujen omien varojen kokonaismäärä saisi olla enintään 1,40 prosenttia kaikkien jäsenvaltioiden yhteenlasketusta BKTL:sta. Unionin talousarvioon otettujen maksusitoumusmäärärahojen vuotuinen kokonaismäärä saisi olla enintään 1,46 prosenttia kaikkien jäsenvaltioiden yhteenlasketusta BKTL:sta.
- (13) Jotta unionin käyttöön annettujen rahoitusvarojen määrä voidaan pitää muuttumattomana, on aiheellista mukauttaa maksumäärärahojen ja maksusitoumusmäärärahojen osalta omien varojen enimmäismäärää ilmaistuina prosentteina BKTL:sta, kun kyseessä on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 549/2013¹ muuttaminen, josta on seurauksena merkittäviä muutoksia BKTL:n tasoon.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 549/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä Euroopan unionissa (EUVL L 174, 26.6.2013, s. 1).

- (14) Covid-19-kriisin taloudelliset vaikutukset korostavat sitä, että on tärkeää varmistaa unionin riittävä rahoituskapasiteetti talouden häiriöiden varalta. Unionin on tarpeen hankkia varat tavoitteidensa saavuttamiseksi. Covid-19-kriisin seurauksiin puuttuminen vaatii poikkeuksellisen mittavia rahoitusvaroja, mutta samalla ei kuitenkaan pidä lisätä jäsenvaltioiden talouteen kohdistuvaa painetta tilanteessa, jossa niiden talousarvioihin kohdistuu jo valtavia paineita rahoittaa kriisiin liittyviä kansallisen tason taloudellisia ja sosiaalisia toimenpiteitä. Sen vuoksi olisi toteutettava poikkeuksellisia toimia unionin tasolla. Tästä syystä on asianmukaista antaa komissiolle poikkeuksellisesti valtuudet ottaa pääomamarkkinoilta väliaikaisesti enintään 750 000 miljoonaa euroa (vuoden 2018 hintoina) lainaa unionin puolesta. Lainaksi otetuista varoista enintään 360 000 miljoonaa euroa (vuoden 2018 hintoina) käytettäisiin lainojen myöntämiseen ja lainaksi otetuista varoista enintään 390 000 miljoonaa euroa (vuoden 2018 hintoina) käytettäisiin menojen kattamiseen niin, että molempien määrien ainoana tarkoituksena on covid-19-kriisin seurauksiin puuttuminen.
- (15) Näillä poikkeuksellisilla toimilla olisi puututtava covid-19-kriisin seurauksiin ja estettävä sen uudelleen ilmaantuminen. Sen vuoksi tuen olisi oltava ajallisesti rajoitettua, ja suurin osa rahoituksesta olisi myönnettävä välittömästi kriisin jälkeen, mikä tarkoittaa, että näillä lisävaroilla rahoitetun ohjelman oikeudelliset sitoumukset olisi tehtävä 31 päivään joulukuuta 2023 mennessä. Elpymis- ja palautumistukivälineen mukaisten maksujen hyväksyminen edellyttää, että elpymis- ja palautumissuunnitelmassa asetetut asiaankuuluvat välitavoitteet ja tavoitteet saavutetaan tyydyttävällä tavalla, mitä arvioidaan elpymis- ja palautumistukivälineen perustamisesta annetussa asetuksessa esitetyn asiaankuuluvan menettelyn mukaisesti, mikä on heinäkuun 17–21 päivänä 2020 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaista.

- (16) Jotta voidaan vastata suunniteltuun lainanottoon liittyvistä veloista, omien varojen enimmäismääriä on tarpeen kasvattaa poikkeuksellisesti ja väliaikaisesti. Näin ollen yksinomaan sen vuoksi, että voidaan kattaa kaikki unionin velat, jotka aiheutuvat sen lainanotosta covid-19-kriisin seurauksiin puuttumiseksi, sekä maksumäärärahojen enimmäismäärää että maksusitoumusmäärärahojen enimmäismäärää olisi kasvatettava 0,6 prosenttiyksiköllä. Komission valtuuttaminen ottamaan unionin puolesta varoja lainaksi pääomamarkkinoilta pelkästään ja yksinomaan covid-19-kriisin seurauksiin liittyvien toimenpiteiden rahoittamista varten liittyy tiiviisti tässä päätöksessä säädettyjen omien varojen enimmäismäärien kasvattamiseen ja viime kädessä unionin omien varojen järjestelmän toimintaan. Tällainen valtuutus olisi näin ollen sisällytettävä tähän päätökseen. Tämän toimen ennennäkemätön luonne ja lainattavien varojen poikkeuksellinen määrä edellyttävät varmuutta unionin velan kokonaismäärästä ja sen takaisinmaksua koskevista keskeisistä seikoista sekä hajautetun lainanottostrategian täytäntöönpanoa.
- (17) Omien varojen enimmäismäärien kasvattaminen on tarpeen, sillä enimmäismäärät eivät muutoin riittäisi varmistamaan sellaisten riittävien varojen saatavuutta, joita unioni tarvitsee voidakseen kattaa poikkeuksellisesta ja väliaikaisesta lainanottovaltuudesta aiheutuvat velat. Tarve turvautua näihin lisämäärärahoihin on myös vain väliaikainen, sillä niihin liittyvät taloudelliset velvoitteet ja ehdolliset velat vähenevät ajan mittaan, kun lainaksi otettujen varojen maksetaan takaisin ja lainat erääntyvät. Sen vuoksi enimmäismäärien kasvattamisen voimassaolon olisi päätyttävä, kun kaikki lainaksi otetut varat on maksettu takaisin ja kaikki kyseisten varojen perusteella myönnettyihin lainoihin liittyvät ehdolliset velat ovat lakanneet, minkä olisi tapahduttava viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2058.

- (18) Unionin toimien covid-19-kriisin seurauksiin puuttumiseksi on tarpeen olla merkittäviä, ja niiden on tapahduttava suhteellisen lyhyen ajan kuluessa. Lainanotossa on tarpeen noudattaa tätä ajoitusta. Näin ollen uusi nettolainanotto olisi lopetettava viimeistään vuoden 2026 lopussa. Vuoden 2026 jälkeen lainanottoimet olisi rajoitettava tiukasti rahoitusoperaatioihin tehokkaan velanhoidon varmistamiseksi. Komission olisi toteuttaessaan toimia hajautetun rahoitusstrategian mukaisesti hyödynnettävä parhaalla mahdollisella tavalla markkinoiden kykyä antaa näin merkittäviä lainamääriä, joiden erääntymisajat ovat erilaiset, mukaan lukien lyhytaikainen rahoitus maksuvalmiuden hallintaa varten, ja varmistettava lainoille mahdollisimman edulliset takaisinmaksuehdot. Lisäksi komission olisi säännöllisesti ja kattavasti annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle tietoja velanhoitonsa kaikista näkökohdista. Kun lainanotolla rahoitettavien politiikkojen maksuaikataulut ovat tiedossa, komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tiedoksi liikkeeseenlaskukalenterin, johon sisältyvät odotetut liikkeeseenlaskupäivät ja odotetut määrät tulevalle vuodelle, sekä suunnitelman, jossa esitetään odotetut pääoman ja koron maksut. Komission olisi saatettava tämä kalenteri säännöllisesti ajan tasalle.

- (19) Sellaisten lainaksi otettujen varojen takaisinmaksu, joiden tarkoituksena on tarjota tukea, jota ei makseta takaisin, takaisin maksettavan tuen myöntäminen rahoitusvälineiden kautta tai talousarviotakausten rahoittaminen sekä lainakorkojen maksaminen olisi rahoitettava unionin talousarviosta. Sellaiset lainaksi otetut varat, joita käytetään lainojen myöntämiseen jäsenvaltioille, olisi maksettava takaisin lainansaajina olevilta jäsenvaltioilta saaduilla määrillä. Tarvittavat varat on tarpeen osoittaa ja asettaa unionin käyttöön, jotta se voi kattaa kaikki poikkeuksellisesta ja väliaikaisesta lainanottovaltuudesta aiheutuvat taloudelliset velvoitteensa ja ehdolliset velkansa kunakin vuonna ja kaikissa olosuhteissa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 310 artiklan 4 kohdan ja 323 artiklan mukaisesti.
- (20) Määrät, joita ei ole käytetty korkojen maksuihin säädetyllä tavalla, käytetään ennaikaisiin takaisinmaksuihin ennen kautta 2021–2027 koskevan monivuotisen rahoituskehysten päättymistä vähimmäismäärällä, ja niitä voidaan kasvattaa tämän tason yli edellyttäen, että uudet omat varat on otettu käyttöön vuoden 2021 jälkeen SEUT 311 artiklan kolmannessa kohdassa vahvistetun menettelyn mukaisesti. Kaikki poikkeuksellisesta ja väliaikaisesta lainanottovaltuudesta aiheutuvat velat olisi maksettava takaisin kokonaisuudessaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2058. Jotta varmistetaan lainaksi otettujen varojen takaisinmaksun kattamiseen tarvittavien määrärahojen tehokas talousarviohallinto, on asianmukaista säätää mahdollisuudesta jakaa asianomaiset talousarviositoumukset vuotuisiin eriin.

- (21) Takaisinmaksuaikataulussa olisi otettava huomioon moitteettoman varainhoidon periaate, ja sen olisi katettava niiden varojen koko määrä, jotka on lainattu komission valtuutuksen nojalla, jotta velat vähenevät tasaisesti ja ennakoitavasti koko takaisinmaksukauden ajan. Tätä varten määrät, jotka unionin on maksettava tietyinä vuonna pääoman takaisinmaksuna, saisivat olla enintään 7,5 prosenttia 390 000 miljoonan euron suuruisesta menojen enimmäismäärästä.
- (22) Ottaen huomioon covid-19-kriisin seurauksiin puuttumiseksi tarvittavia varoja koskevan poikkeuksellisen, väliaikaisen ja rajoitetun komission lainanottovaltuuden erityispiirteet olisi selvennettävä, että unioni ei saisi periaatteessa käyttää pääomamarkkinoilta lainaksi otettuja varoja toimintamenojen rahoittamiseen.

(23) Sen varmistamiseksi, että unioni kykenee aina täyttämään oikeudelliset velvoitteensa kolmansia osapuolia kohtaan oikea-aikaisesti, tässä päätöksessä olisi säädettävä erityisistä säännöistä, joissa komissiolle annetaan lupa pyytää väliaikaisen omien varojen enimmäismäärien kasvattamisen aikana jäsenvaltioita asettamaan väliaikaisesti käyttöön asiaankuuluvat käteisvarat, mikäli unionin talousarvioon otetut hyväksytyt määrärahat eivät ole riittävät, jotta voidaan kattaa kyseiseen väliaikaiseen enimmäismäärien kasvattamiseen liittyvästä lainanotosta aiheutuvat velat. Komission olisi viimeisenä keinonaan voitava pyytää käteisvaroja ainoastaan, jos se ei voi saada aikaan tarvittavaa likviditeettiä aktivoimalla muita aktiivisen maksuvalmiuden hallinnan toimenpiteitä, mukaan lukien tarvittaessa pääomamarkkinoiden lyhytaikaisen rahoituksen käyttäminen, jotta voidaan varmistaa lainanantajia koskevien unionin velvoitteiden oikea-aikainen noudattaminen. On aiheellista säätää, että komission olisi ilmoitettava tällaisista pyynnöistä jäsenvaltioille hyvissä ajoin, ja niiden olisi oltava tiukasti määräsuhteisia kunkin jäsenvaltion talousarvion tuloista tehtyyn ennakoarvioon nähden, ja ne olisi joka tapauksessa rajattava niiden osuuteen väliaikaisesti kasvatetusta omien varojen enimmäismäärästä, joka on 0,6 prosenttia jäsenvaltioiden bruttokansantulosta. Jos jäsenvaltio ei kuitenkaan noudata pyyntöä ajoissa kokonaisuudessaan tai osittain tai jos se ilmoittaa komissiolle, että se ei pysty noudattamaan pyyntöä, komissiolle olisi kuitenkin annettava lupa väliaikaisesti esittää lisäpyyntöjä muille jäsenvaltioille määräsuhteisesti. On aiheellista säätää enimmäismäärästä, jonka komissio voi vuosittain pyytää jäsenvaltiolta. Komission odotetaan esittävän tarvittavat ehdotukset jäsenvaltioiden väliaikaisesti antamien käteisvarojen määrien kattamien menojen ottamiseksi unionin talousarvioon, jotta voidaan varmistaa, että kyseiset varat otetaan huomioon mahdollisimman pian sitä varten, että jäsenvaltiot voivat hyvittää omat varat tileille, eli sovellettavan oikeuskehyksen mukaisesti ja näin ollen asiaankuuluvien BKTL-jakoperusteiden pohjalta, tämän vaikuttamatta muihin omiin varoihin ja muihin tuloihin.

- (24) SEUT 311 artiklan neljännen kohdan mukaan neuvosto hyväksyy unionin omien varojen järjestelmää koskevat täytäntöönpanotoimenpiteet asetuksella. Näiden toimenpiteiden olisi sisällettävä kaikkiin omien varojen luokkiin sovellettavat yleisluonteiset ja tekniset säännökset. Kyseisten toimenpiteiden olisi sisällettävä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat budjettijäämän laskentaa ja ottamista talousarvioon, sekä omien varojen kannon valvonnan ja seurannan edellyttämät säännökset ja järjestelyt.
- (25) Tämän päätöksen olisi tultava voimaan vasta kun kaikki jäsenvaltiot ovat hyväksyneet sen valtiosääntöjensä asettamien vaatimustensa mukaisesti, jolloin kansallista itsemääräämisoikeutta kunnioitetaan täysimääräisesti. Heinäkuun 17–21 päivänä 2020 kokoontunut Eurooppa-neuvosto pani merkille jäsenvaltioiden aikomuksen hyväksyä tämä päätös mahdollisimman pian
- (26) Johdonmukaisuuden, jatkuvuuden ja oikeusvarmuuden varmistamiseksi on tarpeen antaa säännökset, joilla varmistetaan joustava siirtyminen neuvoston päätöksellä 2014/335/EU, Euratom¹ käyttöön otetusta järjestelmästä tässä päätöksessä säädettyyn järjestelmään.
- (27) Päätös 2014/335/EU, Euratom olisi kumottava.
- (28) Tätä päätöstä sovellettaessa kaikki rahamäärät olisi ilmaistava euroina.

¹ Neuvoston päätös 2014/335/EU, Euratom, annettu 26 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä (EUVL L 168, 7.6.2014, s. 105).

- (29) Koska on tarpeen mahdollistaa lainanotto kiireellisesti covid-19-kriisin seurauksiin puuttumiseksi tarkoitettujen toimenpiteiden rahoittamiseksi, tämän päätöksen olisi tultava voimaan viimeisen tämän päätöksen hyväksymismenettelyjen päätökseen saattamista koskevan tiedonannon vastaanottamista seuraavan ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä päivänä.
- (30) Jotta voitaisiin turvata tarkistettuun omien varojen järjestelmään siirtyminen ja sovittaa tämä päätös yhteen varainhoitovuoden kanssa, tätä päätöstä olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2021,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä päätöksessä annetaan säännöt unionin omien varojen käyttöön asettamisesta unionin vuotuisen talousarvion rahoituksen varmistamiseksi.

2 artikla

Omien varojen luokat ja niiden erityiset laskentamenetelmät

1. Unionin talousarvioon otettavia omia varoja ovat tulot, jotka kertyvät
 - a) perinteisistä omista varoista, jotka muodostuvat maksuista, palkkioista, lisä- tai tasausmaksuista, lisäsummista tai -osista, yhteisestä tullitariffista ja muista sellaisista tulleista kertyvistä maksuista, jotka unionin toimielimet ovat vahvistaneet tai vahvistavat kolmansien maiden kanssa käytävälle kaupalle, ja päättyneen Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tullimaksuista sekä rahoitusosuuksista ja muista maksuista, joista määrätään sokerialan yhteisessä markkinajärjestelyssä;
 - b) 0,30 prosentin yhdenmukaisen verokannan soveltamisesta kaikkien jäsenvaltioiden osalta kaikkien arvonlisäverollisista luovutuksista ja suorituksista kannettavien ALV-tulojen kokonaismäärään jaettuna asiaankuuluvan kalenterivuoden osalta lasketulla painotetulla keskimääräisellä ALV-kannalla kuten säädetään neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom) N:o 1553/89¹. Tätä tarkoitusta varten huomioon otettava ALV-määräytymisperuste ei saa minkään jäsenvaltion osalta ylittää 50:tä prosenttia BKTL:sta;

¹ Neuvoston asetus (ETY, Euratom) N:o 1553/89, annettu 29 päivänä toukokuuta 1989, arvonlisäverosta kertyvien omien varojen lopullisesta yhdenmukaisesta kantomenettelystä (EYVL L 155, 7.6.1989, s. 9).

- c) yhdenmukaisen verokannan soveltamisesta kunkin jäsenvaltion tuottaman kierrättämättömän muovipakkausjätteen painoon. Yhdenmukainen verokanta on 0,80 euroa kilogrammaa kohti. Tiettyjen jäsenvaltioiden osalta sovelletaan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa määriteltyä vuotuista kiinteämääräistä vähennystä;
- d) soveltamalla kaikkien jäsenvaltioiden yhteenlaskettuun BKTL:oon kerrointa, joka vahvistetaan talousarviomenettelyn yhteydessä kaikkien muiden tulojen perusteella.

2. Tämän artiklan 1 kohdan c alakohtaa sovellettaessa 'muovilla' tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006¹ 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua polymeeriä, johon on voitu lisätä lisäaineita tai muita aineita; 'pakkausjätteellä' ja 'kierrätyksellä' on kyseisille termeille Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY² 3 artiklan 2 ja 2 c kohdassa annettu ja komission päätöksessä 2005/270/EY³ käytetty merkitys.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1994, pakkauksista ja pakkausjätteistä (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10).

³ Komission päätös 2005/270/EY, tehty 22 päivänä maaliskuuta 2005, tietokantajärjestelmään liittyvien taulukoiden vahvistamisesta pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY mukaisesti (EUVL L 86, 5.4.2005, s. 6).

Kierrättämättömän muovipakkausjätteen paino lasketaan vähentämällä jäsenvaltiossa tiettynä vuonna tuotetun muovipakkausjätteen painosta samana vuonna direktiivin 94/62/EY mukaisesti määritetty kierrätetyn muovipakkausjätteen paino.

Seuraavilla jäsenvaltioilla on oikeus vuotuisiin kiinteämääräisiin vähennyksiin ilmaistuna käypinä hintoina, joita sovelletaan niiden 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin rahoitusosuuksiin: 22 miljoonaa euroa Bulgarian osalta, 32,1876 miljoonaa euroa Tšekin osalta, 4 miljoonaa euroa Viron osalta, 33 miljoonaa euroa Kreikan osalta, 142 miljoonaa euroa Espanjan osalta, 13 miljoonaa euroa Kroatian osalta, 184,0480 miljoonaa euroa Italian osalta, 3 miljoonaa euroa Kyproksen osalta, 6 miljoonaa euroa Latvian osalta, 9 miljoonaa euroa Liettuan osalta, 30 miljoonaa euroa Unkarin osalta, 1,4159 miljoonaa euroa Maltan osalta, 117 miljoonaa euroa Puolan osalta, 31,3220 miljoonaa euroa Portugalin osalta, 60 miljoonaa euroa Romanian osalta, 6,2797 miljoonaa euroa Slovenian osalta ja 17 miljoonaa euroa Slovakian osalta.

3. Sovellettaessa 1 kohdan d alakohtaa yhdenmukaista kerrointa sovelletaan kunkin jäsenvaltion BKTL:oon.

Edellä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettulla BKTL:lla tarkoitetaan vuotuista markkinahintaista bruttokansantuloa sellaisena kuin komissio on sen määrittänyt soveltaessaan asetusta (EU) N:o 549/2013.

4. Vuosina 2021–2027 seuraavilla jäsenvaltioilla on oikeus bruttovähennykseen 1 kohdan d alakohdan mukaisista vuotuisista BKTL-perusteisista maksuosuuksistaan: 565 miljoonaa euroa Itävallan osalta, 377 miljoonaa euroa Tanskan osalta, 3 671 miljoonaa euroa Saksan osalta, 1 921 miljoonaa euroa Alankomaiden osalta ja 1 069 miljoonaa euroa Ruotsin osalta. Nämä määrät ovat vuoden 2020 hintoina, ja ne muunnetaan käypiin hintoihin soveltamalla uusinta talousarvioesityksen laadinta-ajankohtana saatavilla olevaa euroina ilmaistua unionin bruttokansantuotteen deflaatiokerrointa, sellaisena kuin komissio on sen määrittänyt. Kaikki jäsenvaltiot osallistuvat näiden bruttovähennysten rahoittamiseen.
5. Jos unionin talousarviota ei ole hyväksytty varainhoitovuoden alussa, sovelletaan edelleen aiempia BKTL-perusteisia yhdenmukaisia kertoimia uusien kertoimien voimaantuloon asti.

3 artikla

Omien varojen enimmäismäärät

1. Unionin käyttöön vuotuisten maksumäärärahojen kattamiseksi asetettujen omien varojen kokonaismäärä saa olla enintään 1,40 prosenttia kaikkien jäsenvaltioiden yhteenlasketusta BKTL:sta.
2. Unionin talousarvioon otettujen maksusitoumusmäärärahojen vuotuinen kokonaismäärä saa olla enintään 1,46 prosenttia kaikkien jäsenvaltioiden yhteenlasketusta BKTL:sta.
3. Maksusitoumusmäärärahojen ja maksumäärärahojen välillä on säilytettävä kiinteä yhteys, jotta varmistetaan niiden yhdenmukaisuus ja jotta 1 kohdassa asetettua enimmäismäärää voidaan noudattaa peräkkäisinä vuosina.

4. Jos asetuksen (EU) N:o 549/2013 muuttamisesta on seurauksena merkittäviä muutoksia BKTL:n tasoon, komissio laskee uudelleen 1 ja 2 kohdassa vahvistetut enimmäismäärät sellaisina kuin ne ovat väliaikaisesti kasvatettuina 6 artiklan mukaisesti seuraavan kaavan perusteella:

$$x \% (y \%) \times \frac{BKTL_{t-2} + BKTL_{t-1} + BKTL_t \text{ nykyinen EKT}}{BKTL_{t-2} + BKTL_{t-1} + BKTL_t \text{ EKT muutettu}}$$

jossa:

- 'x %' on omien varojen enimmäismäärä maksumäärärahojen osalta;
- 'y %' on omien varojen enimmäismäärä maksusitoumusmäärärahojen osalta;
- 't' on viimeisin kokonainen vuosi, jonka osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2019/516¹ määritellyt tiedot ovat saatavilla;
- 'EKT' on Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmä unionissa.

4 artikla

Pääomamarkkinoilta lainaksi otettujen varojen käyttö

Unioni ei käytä pääomamarkkinoilta lainaksi otettuja varoja toimintamenojen rahoittamiseen.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/516, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2019, markkinahintaisen bruttokansantulon yhdenmukaistamisesta sekä neuvoston direktiivin 89/130/ETY, Euratom ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1287/2003 kumoamisesta (BKTL-asetus) (EUVL L 91, 29.3.2019, s. 19).

5 artikla

*Poikkeukselliset ja väliaikaiset lisämäärärahat
covid-19-kriisin seurauksiin puuttumiseksi*

1. Yksinomaan covid-19-kriisin seurauksiin puuttumiseksi Euroopan unionin elpymisvälineen perustamisesta annetun neuvoston asetuksen ja siinä tarkoitetun alakohtaisen lainsäädännön avulla:
 - a) komissiolle annetaan valtuudet ottaa unionin puolesta pääomamarkkinoilta lainaksi varoja enintään 750 000 miljoonaa euroa (vuoden 2018 hintoina). Lainanottoimet toteutetaan euroina;
 - b) lainaksi otetuista varoista enintään 360 000 miljoonaa euroa (vuoden 2018 hintoina) voidaan käyttää lainojen myöntämiseen ja 4 artiklasta poiketen lainaksi otetuista varoista enintään 390 000 miljoonaa euroa (vuoden 2018 hintoina) voidaan käyttää menojen kattamiseen.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua määrää tarkistetaan vuosittain kiinteän 2 prosentin deflaatiokertoimen perusteella. Komissio ilmoittaa tarkistetun määrän vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio hallinnoi ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua lainanottoa siten, että uutta nettolainanottoa ei tapahdu vuoden 2026 jälkeen.

2. Tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin menoihin käytettäväksi lainattujen varojen pääoman takaisinmaksu ja niihin liittyvät korot katetaan unionin talousarviosta. Talousarviositoumukset voidaan jakaa usealle eri varainhoitovuodelle vuotuisiin eriin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046¹ 112 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen varojen takaisinmaksun aikataulu on laadittava moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti siten, että varmistetaan velkojen tasainen ja ennakoitavissa oleva väheneminen. Varojen pääoman takaisinmaksut on aloitettava ennen kauden 2021–2027 monivuotisen rahoituskehityksen päättymistä vähimmäismäärällä, sikäli kuin määrät, joita ei ole käytetty tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun lainanoton mukaisten korkojen maksuihin, sen sallivat, ottaen asianmukaisesti huomioon SEUT 314 artiklassa esitetty menettely. Kaikki tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu komissiolle annetusta poikkeuksellisesta ja väliaikaisesta lainanottovaltuudesta aiheutuvat velat on maksettava takaisin kokonaisuudessaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2058.

Määrät, jotka unionin on maksettava tiettyinä vuosina tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen varojen pääoman takaisinmaksuna, saavat olla enintään 7,5 prosenttia 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen menojen kattamiseen käytettävästä enimmäismäärästä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

3. Komissio vahvistaa lainanotto toimien hallinnointia varten tarvittavat järjestelyt. Komissio antaa säännöllisesti ja kattavasti Euroopan parlamentille ja neuvostolle tietoja velanhoitostrategiansa kaikista näkökohdista. Komissio laatii liikkeeseenlaskukalenterin, johon sisältyvät odotetut liikkeeseenlaskupäivät ja määrät tulevalle vuodelle, sekä suunnitelman, jossa esitetään odotetut pääoman ja koron maksut, ja antaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle tiedoksi. Komissio saattaa tämän kalenterin säännöllisesti ajan tasalle.

6 artikla

Omien varojen enimmäismäärien poikkeuksellinen ja väliaikainen kasvattaminen covid-19-kriisin seurauksiin puuttumiseksi tarvittavien varojen osoittamista varten

Kutakin 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistettua enimmäismäärää kasvatetaan väliaikaisesti 0,6 prosenttiyksiköllä yksinomaan kaikkien 5 artiklassa tarkoitettuista lainanotosta aiheutuvien unionin velkojen kattamiseksi siihen asti, kun kaikki tällaiset velat ovat lakanneet, ja enintään 31 päivään joulukuuta 2058 saakka.

Omien varojen enimmäismäärien kasvattamista ei saa käyttää unionin muiden velkojen kattamiseen.

7 artikla

Yleiskatteisuusperiaate

Edellä 2 artiklassa tarkoitettuja tuloja käytetään erittelemättä kaikkien unionin vuotuisen talousarvioon otettujen menojen rahoittamiseen.

8 artikla

Ylijäämän siirtäminen seuraavalle varainhoitovuodelle

Varainhoitovuoden kaikkien toteutuneiden menojen jälkeen mahdollisesti jäljelle jäävä unionin tulojen ylijäämä siirretään seuraavalle varainhoitovuodelle.

9 artikla

Omien varojen kantaminen ja niiden asettaminen komission käyttöön

1. Jäsenvaltiot kantavat 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut omat varat kansallisten lakiensa, asetustensa ja hallinnollisten määräystensä mukaisesti. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa mukautettava näitä kansallisia säännöksiä ja määräyksiä siten, että ne täyttävät unionin säännöissä asetetut vaatimukset.

Komissio tarkastelee jäsenvaltioiden sille tiedoksi toimittamia kansallisia säännöksiä ja määräyksiä, toimittaa jäsenvaltioille mukautukset, joita se pitää tarpeellisina sen varmistamiseksi, että kyseiset säännökset ja määräykset ovat yhdenmukaisia unionin sääntöjen kanssa, ja antaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tätä koskevan kertomuksen.

2. Jäsenvaltiot pidättävät itsellään kantokuluina 25 prosenttia 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista määristä.
3. Jäsenvaltiot asettavat tämän päätöksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut omat varat komission käyttöön SEUT 322 artiklan 2 kohdan nojalla annettujen asetusten mukaisesti.

4. Jos unionin talousarvioon otetut hyväksytyt määrärahat eivät riitä siihen, että unioni voi täyttää tämän päätöksen 5 artiklassa tarkoitetusta lainanotosta aiheutuvat velvoitteensa, ja komissio ei voi saada ajoissa aikaan tarvittavaa likviditeettiä aktivoimalla tällaiseen lainanottoon sovellettavissa rahoitusjärjestelyissä vahvistettuja muita toimenpiteitä, jotta voidaan varmistaa unionin velvoitteiden noudattaminen, mukaan lukien aktiivisen maksuvalmiuden hallinnan avulla ja tarvittaessa pääomamarkkinoiden lyhytaikaisen rahoituksen käyttämisen avulla tämän päätöksen 5 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa ja 5 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen ehtojen ja rajoitusten mukaisesti, jäsenvaltioiden on komission viimeisenä keinona asetettava tätä varten tarvittavat varat komission käyttöön, sanotun kuitenkin rajoittamatta neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014¹ 14 artiklan 2 kohdan soveltamista. Kyseisissä tapauksissa sovelletaan tämän artiklan 5–9 kohtaa poiketen asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 14 artiklan 3 kohdasta ja 14 artiklan 4 kohdan ensimmäisestä alakohdasta.
5. Jollei asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 14 artiklan 4 kohdan toisesta alakohdasta muuta johdu, komissio voi pyytää jäsenvaltioita määräsuhteisesti kunkin jäsenvaltion talousarvion tuloista tehtyyn ennakkoarvioon nähden antamaan väliaikaisesti käyttöön kokonaisvarojen ja käteisvaravaatimusten välisen erotuksen. Komission on ilmoitettava tällaisista pyynnöistä jäsenvaltioille etukäteen hyvissä ajoin. Komissio ottaa käyttöön jäsennellyn vuoropuhelun kansallisten velkakonttorien ja valtionkassojen kanssa liikkeeseenlaskua ja takaisinmaksua koskevien aikataulujensa osalta.

¹ Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 609/2014, annettu 26 päivänä toukokuuta 2014, perinteisten, ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen käyttöön asettamisessa sovellettavista menetelmistä ja menettelystä sekä käteisvarojen saamiseksi toteutettavista toimenpiteistä (EUVL L 168, 7.6.2014, s. 39).

Jos jäsenvaltio ei noudata pyyntöä ajoissa kokonaisuudessaan tai osittain tai jos se ilmoittaa komissiolle, että se ei pysty noudattamaan pyyntöä, komissiolla on väliaikaisesti oikeus esittää lisäpyyntöjä muille jäsenvaltioille asianomaista jäsenvaltiota vastaavan osan kattamiseksi. Tällaisten pyyntöjen on oltava määräsuhteisia kunkin muun jäsenvaltion talousarvion tuloista tehtyyn ennakkoarvioon nähden. Jäsenvaltio, joka ei ole noudattanut pyyntöä, on edelleen velvollinen noudattamaan sitä.

6. Käteisvarojen suurin vuotuinen kokonaismäärä, joka voidaan pyytää jäsenvaltiolta 5 kohdan nojalla, on kaikissa olosuhteissa rajoitettu sen BKTL-perusteiseen suhteelliseen osuuteen 6 artiklassa tarkoitettusta omien varojen enimmäismäärän poikkeuksellisesta ja väliaikaisesta kasvattamisesta. Tätä varten BKTL-perusteinen suhteellinen osuus lasketaan osuutena unionin yhteenlasketusta BKTL:sta, sellaisena kuin se johtuu asiaankuuluvasta sarakkeesta unionin viimeisen hyväksytyn vuotuisen talousarvion tulopuolella.
7. Mahdollinen käteisvarojen antaminen 5 ja 6 kohdan nojalla kompensoidaan viipymättä unionin talousarviota koskevan sovellettavan oikeuskehyksen mukaisesti.
8. Jäsenvaltioilta 5 kohdan mukaisesti väliaikaisesti saatujen käteisvarojen määrien kattamat menot otetaan viipymättä unionin talousarvioon, jotta voidaan varmistaa, että niihin liittyvät tulot otetaan huomioon mahdollisimman pian sitä varten, että jäsenvaltiot voivat hyvittää omat varat tileille asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 asiaankuuluvien säännösten mukaisesti.

9. Edellä olevan 5 kohdan soveltaminen ei saa vuositasolla johtaa sellaisten käteisvarojen pyytämiseen, jotka ylittävät 3 artiklassa tarkoitetut omien varojen enimmäismäärät sellaisina kuin ne ovat kasvatettuina 6 artiklan mukaisesti.

10 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Neuvosto hyväksyy täytäntöönpanotoimenpiteet SEUT 311 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen seuraavien unionin omien varojen järjestelmän osatekijöiden osalta:

- a) menettely, jota noudatetaan 8 artiklan mukaisen vuotuisen budjettijäämän laskennassa ja talousarvioon ottamisessa;
- b) 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen omien varojen kantamisen valvontaa ja seurantaa varten tarvittavat säännökset ja järjestelyt ja mahdolliset ilmoittamista koskevat asianmukaiset vaatimukset.

11 artikla

Loppu- ja siirtymäsäännökset

1. Kumotaan päätös 2014/335/EU, Euratom, jollei 2 kohdasta muuta johdu. Viittauksia neuvoston päätökseen 70/243/EHTY, ETY, Euratom¹, neuvoston päätökseen 85/257/ETY, Euratom², neuvoston päätökseen 88/376/ETY, Euratom³, neuvoston päätökseen 94/728/EY, Euratom⁴, neuvoston päätökseen 2000/597/EY, Euratom⁵, neuvoston päätökseen 2007/436/EY, Euratom⁶ tai päätökseen 2014/335/EU, Euratom pidetään viittauksina tähän päätökseen; viittauksia kumottuun päätökseen pidetään viittauksina tähän päätökseen liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

¹ Neuvoston päätös 70/243/EHTY, ETY, Euratom, tehty 21 päivänä huhtikuuta 1970, jäsenvaltioiden rahoitusosuuksien korvaamisesta yhteisöjen omilla varoilla (EYVL L 94, 28.4.1970, s. 19).

² Neuvoston päätös 85/257/ETY, Euratom, tehty 7 päivänä toukokuuta 1985, yhteisöjen omien varojen järjestelmästä (EYVL L 128, 14.5.1985, s. 15).

³ Neuvoston asetus 88/376/ETY, Euratom, annettu 24 päivänä kesäkuuta 1988, yhteisöjen omista varoista (EYVL L 185, 15.7.1988, s. 24).

⁴ Neuvoston päätös 94/728/EY, Euratom, tehty 31 päivänä lokakuuta 1994, Euroopan yhteisöjen omista varoista (EYVL L 293, 12.11.1994, s. 9).

⁵ Neuvoston päätös 2000/597/EY, Euratom, tehty 29 päivänä syyskuuta 2000, Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä (EYVL L 253, 7.10.2000, s. 42).

⁶ Neuvoston päätös 2007/436/EY, Euratom, tehty 7 päivänä kesäkuuta 2007, Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä (EUVL L 163, 23.6.2007, s. 17).

2. Päätöksen 94/728/EY, Euratom 2, 4 ja 5 artiklaa, päätöksen 2000/597/EY, Euratom 2, 4 ja 5 artiklaa, päätöksen 2007/436/EY, Euratom 2, 4 ja 5 artiklaa ja päätöksen 2014/335/EU, Euratom 2, 4 ja 5 artiklaa sovelletaan edelleen laskettaessa ja mukautettaessa tuloja, jotka saadaan, kun tiettyä verokantaa sovelletaan yhdenmukaisesti määritettyyn ALV-määräytymisperusteeseen, joka on rajattu 50–55 prosenttiin kunkin jäsenvaltion BKTL:sta varainhoitovuodesta riippuen, laskettaessa budjettiaseman epätasapainon korjausta Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi vuosilta 1995–2020 ja laskettaessa niitä osuuksia, joilla muut jäsenvaltiot osallistuvat Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtyjen korjausten rahoittamiseen.
3. Jäsenvaltiot pidättävät edelleen 10 prosenttia kantokuluina niistä 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista määristä, jotka jäsenvaltioiden olisi sovellettavien unionin sääntöjen mukaisesti pitänyt asettaa käyttöön ennen 28 päivää helmikuuta 2001.
4. Jäsenvaltiot pidättävät edelleen 25 prosenttia kantokuluina niistä 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista määristä, jotka jäsenvaltioiden olisi sovellettavien unionin sääntöjen mukaisesti pitänyt asettaa käyttöön 1 päivän maaliskuuta 2001 ja 28 päivän helmikuuta 2014 välisenä aikana.
5. Jäsenvaltiot pidättävät edelleen 20 prosenttia kantokuluina niistä 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista määristä, jotka jäsenvaltioiden olisi sovellettavien unionin sääntöjen mukaisesti pitänyt asettaa käyttöön 1 päivän maaliskuuta 2014 ja 28 päivän helmikuuta 2021 välisenä aikana.
6. Tätä päätöstä sovellettaessa kaikki rahamäärät on ilmaistava euroina.

12 artikla
Voimaantulo

Neuvoston pääsihteeri antaa tämän päätöksen tiedoksi jäsenvaltioille.

Jäsenvaltioiden on toimitettava neuvoston pääsihteerille viipymättä tieto tämän päätöksen hyväksymistä varten tarvittavien, valtiosääntöjensä asettamien vaatimusten mukaisten menettelyjen saattamisesta päätökseen.

Tämä päätös tulee voimaan viimeisen toisessa kohdassa tarkoitetun tiedonannon vastaanottamista seuraavan ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä päivänä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2021.

13 artikla
Osoitus

Tämä päätös on osoitettu jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE

VASTAAVUUSTAULUKKO

Päätös 2014/335/EU, Euratom	Tämä päätös
1 artikla	1 artikla
2 artiklan 1 kohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan a alakohta
2 artiklan 1 kohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan b alakohta
–	2 artiklan 1 kohdan c alakohta
2 artiklan 1 kohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohta
2 artiklan 2 kohta	–
–	2 artiklan 2 kohta
2 artiklan 3 kohta	9 artiklan 2 kohta
2 artiklan 4 kohta	2 artiklan 1 kohdan b alakohta
2 artiklan 5 kohta	2 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta ja 2 artiklan 4 kohta
2 artiklan 6 kohta	2 artiklan 5 kohta
2 artiklan 7 kohta	2 artiklan 3 kohdan toinen alakohta ja 3 artiklan 4 kohta
3 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohta	3 artiklan 2 ja 3 kohta
3 artiklan 3 kohta	–
3 artiklan 4 kohta	3 artiklan 4 kohta
4 artikla	–
–	4 artikla
5 artikla	–
–	5 artikla
–	6 artikla

Päätös 2014/335/EU, Euratom	Tämä päätös
6 artikla	7 artikla
7 artikla	8 artikla
8 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 kohta
8 artiklan 2 kohta	9 artiklan 3 kohta
–	9 artiklan 4–9 kohta
9 artikla	10 artikla
10 artiklan 1 kohta	11 artiklan 1 kohta
10 artiklan 2 kohta	11 artiklan 2 kohta
10 artiklan 3 kohta	11 artiklan 3 kohta
10 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	11 artiklan 4 kohta
–	11 artiklan 5 kohta
10 artiklan 4 kohta	11 artiklan 6 kohta
11 artikla	12 artikla
12 artikla	–
–	13 artikla